

Sygn. akt VI Ka 532/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Barbara Żukowska (spr.)

Sędziowie SO Klara Łukaszewska SO Tomasz Skowron

Protokolant Jolanta Kopeć

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Lesława Kwapiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2013r.

sprawy **M. K. (1)**

oskarżonego z art. 278 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze VIII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Kamiennej Górze

z dnia 24 lipca 2013 r. sygn. akt VIII K 306/13

I. uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. K. (1) i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze VIII Zamiejscowemu Wydziałowi Karnemu z siedzibą w Kamiennej Górze do ponownego rozpoznania,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. K. kwotę 516,60 zł w tym 96,60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt VI Ka 532/13

UZASADNIENIE

M. K. (1) został oskarżony o to, że:

w dniu 26 lutego 2013 roku w K.woj. (...) przy ul. (...) dokonał kradzieży mienia w ten sposób, że będąc praktykantem Hurtowni (...)

o nazwie E. wykorzystując chwilową nieuwagę innych osób, z kieszeni kurtki należącej do M. K. (2), wykonującego na terenie hurtowni prace hydrauliczne zabrał

w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki H.o nr (...) o wartości 600 zł na szkodę M. K. (2), **tj. o czyn z art. 278§1 kk.**

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze VIII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Kamiennej Górze wyrokiem z dnia 24 lipca 2013r. w sprawie sygn. akt VIII K 306/13:

I. M. K. (1) uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 278§1 kk i za to na podstawie art. 278§1 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§2 kk wykonanie orzeczonej wobec M. K. (1) kary pozbawienia wolności zawiesił warunkowo na okres próby wynoszący 3 lata;

III. na podstawie art. 73§2 kk oddał M. K. (1) w okresie próby pod dozór kuratora;

IV. na podstawie art. 72§1 pkt 4 kk zobowiązał M. K. (1) do podjęcia nauki, względnie podjęcia i wykonywania pracy zarobkowej;

V. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. K. kwotę 664,20 zł;

VI. na podstawie art. 624§1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił M. K. (1) od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa i nie wymierzył mu opłaty.

Powyższy wyrok w całości zaskarżony został apelacją wywiedzioną przez obrońcę oskarżonego. Obrońca w apelacji – wskazując na przepis art. 438 pkt 2 i 3 kpk – zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, polegający na ustaleniu, iż wartość skradzionego M. K. (2) telefonu H. wynosi 600 zł, co stanowiło przesłankę do zastosowania w niniejszej sprawie kwalifikacji prawnej czynu z art. 278§1 kk, podczas gdy z zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, jak również ustaleń Sądu Rejonowego wynika w sposób nie budzący żadnych wątpliwości, iż wartość przedmiotu kradzieży, zwłaszcza uwzględniając stopień jego zużycia, waha się w kwocie od 56,55 zł do 962,08 zł, przy czym stawki w górnej granicy dotyczą cen telefonów nowych wraz z niezbędnymi akcesoriami, co powinno skutkować rozstrzygnięciem tych wątpliwości co do ceny telefonu na korzyść oskarżonego i przyjęciem kwalifikacji prawnej czynu z art. 119 kw;

2. naruszenie prawa procesowego w art. 5§2 kpk poprzez brak rozstrzygnięcia na korzyść oskarżonego wątpliwości co do właściwej wartości skradzionego telefonu, w szczególności z uwagi na fakt, iż Sąd Rejonowy, choć nie wskazuje tego wprost – takie wątpliwości istnieją, skoro sam wskazuje, iż można nabyć takie telefony za cenę poniżej 250 zł;

3. naruszenie przepisów postępowania mogące mieć wpływ na treść orzeczenia, a to przepisów art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk polegające na jednostronnej, dowolnej ocenie dowodów, przyjęciu za wiarygodne zeznania M. K. (2) w zakresie skradzionego telefonu, a zupełnie dowolną ocenę pozostałych dowodów w zakresie ustalenia wartości przedmiotu czynu, zwłaszcza nadmierne wyolbrzymianie tzw. „wartości upodobania” czyli praetium affectionis, skoro nawet pokrzywdzony o takim szczególnym upodobaniu tego telefonu nie mówił, co miało wpływ na treść orzeczenia, albowiem w sytuacji prawidłowej oceny materiału dowodowego, czyn powinien być zakwalifikowany jako wykroczenie z art. 119 kw, a nie z art. 278§1 kk.

Stawiając powyższe zarzuty, obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uznanie, że oskarżony swoim działaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 119 kw i na tej podstawie wymierzenie oskarżonemu łagodniejszej kary, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Nie jest pozbawiony słuszności zarzut błędnych ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, obraży przepisów postępowania, które mogły mieć wpływ na treść tegoż wyroku polegające na ustaleniu, iż skradziony przez oskarżonego M. K. (2) telefon miał wartość 600 zł wobec dowolnie prowadzonej oceny dowodów, a zatem koniecznym było uchylenie wyroku Sądu Rejonowego i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

W toku rozprawy głównej Sąd Rejonowy nie przeprowadził żadnych dowodów, w oparciu o które ustalił wartość przedmiotowego telefonu.

Pokrzywdzony M. K. (2) w zeznaniach złożonych w toku postępowania przygotowawczego (k. 6 i k. 23) nie określił wartości telefonu, nie opisał go, nie podał kiedy ów aparat nabył, w jakim był stanie w momencie zakupu i w momencie zaboru przez oskarżonego. Co do tej istotnej okoliczności nie jest zatem słuszny zarzut apelacji, iż Sąd Rejonowy dokonał „jednostronnej dowolnej oceny przyjmując za wiarygodne zeznania M. K. (2) w zakresie wartości skradzionego telefonu”.

Wartość przedmiotowego telefonu (600 zł) została wymieniona wyłącznie w „notatce urzędowej” zamieszczonej na k. 1 akt sprawy, nie została wskazana w żadnym z dowodów, powołanych przez Sąd Rejonowy w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, a to w zeznaniach świadków: M. K. (2), G. Ż., W. Ż., D. S., P. A.. Z pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie wynika, w oparciu o jaki dowód Sąd I instancji ustalił, iż oskarżony M. K. (1) dokonał kradzieży telefonu wartości 600 zł na szkodę M. K. (2).

W toku rozprawy głównej Sąd Rejonowy nie odniósł się do wniosku złożonego przez obrońcę oskarżonego o przeprowadzenie dowodu „ze strony internetowej www.(...)dotyczącej cen używanych telefonów komórkowych”, nie wydał postanowienia o uwzględnieniu bądź nieuwzględnieniu tego wniosku. W toku rozprawy głównej Sąd ten nie przeprowadził również dowodów, na które powołał się w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, wprost przyznał, iż „...w dniu sporządzania pisemnego uzasadnienia wyroku...” (sędzia) zapoznał się z cenami telefonów oferowanych na portalach aukcyjnych.

Oczywistym jest, iż podstawę orzeczenia – w myśl przepisu art. 410 kpk – stanowić może tylko całokształt tych okoliczności, które ujawnione zostały w toku rozprawy głównej. Sąd ten ferując wyrok nie może opierać się na tym co nie zostało ujawnione lub wyłącznie na części materiału dowodowego.

Skoro rozpoznając przedmiotową sprawę Sąd I instancji nie przeprowadził żadnego dowodu, z którego wynikałaby wartość telefonu utraconego przez M. K. (2) w wyniku działania M. K. (1), to tym samym zapadły wyrok musiał być uchylony, a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy winien przeprowadzić w sposób bezpośredni dowód z zeznań pokrzywdzonego dążąc do ustalenia wartości przedmiotowego telefonu (daty zakupu, stopnia zużycia) a – o ile będzie to konieczne – przeprowadzić inne dowody celem zweryfikowania wartości wskazanej w zarzucie aktu oskarżenia.

Dopiero w wyniku oceny przeprowadzonych istotnych dowodów możliwym będzie poczynienie prawidłowych ustaleń faktycznych i – w konsekwencji – prawidłowe zakwalifikowanie czynu przypisanego oskarżonemu.